

CZTERNY (1) *nm*

N sg m czterny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Liczebnik przymiotnikowy mnożny; poczwórny: Quaternarius, Czterny álbo czworny to yeft cztery w łobie zamykáyacy. Mącz 339d.

Cf CZWORAKI, CZWORNÝ, CZWORZYSTY

LZ